

Ministeren for kulturelle anliggender (Lise Østergaard):

På fru Ingerlise Koefoeds spørgsmål vil jeg svare det samme, som jeg i brev af 29. januar har svaret folketingsmedlem Kaj Poulsen, der har stillet mig et tilsvarende spørgsmål:

»Jeg har besluttet, at biblioteksskolens afdeling i Ålborg skal opretholdes, da jeg ikke mener, at en nedlæggelse er sagligt forsvarlig. Det ville ikke være formålstjenligt, at man igen koncentrerer bibliotekaruddannelsen i hovedstaden. Det decentrale kulturpolitiske princip, der bl. a. ligger til grund for Ålborgafdelingens oprettelse i sin tid, bør bibeholdes.«

I overensstemmelse hermed har kulturministeriet den 23. januar afsendt en officiel skrivelse til Danmarks biblioteksskole vedrørende Ålborgafdelingen. I denne skrivelse siges det, at det er ministeriets opfattelse, at der i alt fald på nuværende tidspunkt ikke bør træffes foranstaltninger til en afvikling af Ålborgafdelingen. Hvad angår det lille forbehold, der ligger i denne sproglige formulering, må jeg henvise til, at der i alle politiske tilkendegivelser med rækkevidde langt ud i fremtiden må ligge et nødvendigt forbehold for at sikre, at der kan skabes dækning for de bevillingsmæssige konsekvenser.

I sin begrundelse for spørgsmålet anfører fru Ingerlise Koefoed, at hun har fået oplyst, at finansministeriet har sendt rektor for Danmarks biblioteksskole et brev, der går ud på, at skolens afdeling i Ålborg skal nedlægges. Atter en løs rygtedannelse, som er vanskelig at lægge til grund for politisk arbejde. Jeg har af finansministeriet fået oplyst, at der ikke derfra er sket henvendelse til Danmarks biblioteksskole siden august 1980, hvor rapporten om Danmarks biblioteksskole blev offentliggjort og fremsendt. Jeg har endvidere fået oplyst af rektor Kirkegaard, at han har modtaget den lige omtalte officielle skrivelse fra kulturministeriet den 23. januar – og kun denne.

Ingerlise Koefoed (SF):

Det er meget muligt, at kulturministeren har ret i, at det er uheldigt at lægge rygter til grund for politisk arbejde. Men sådan som tingene foregår i dette folketing og uden for dette folketing, kan det en gang imellem væ-

re nødvendigt, om ikke for andet, så for at få afkræftet et rygte, at stille et officielt spørgsmål her i tinget, og det er det, jeg har gjort.

Jeg takker for svaret, som jeg i første omgang finder ret beroligende. Jeg har forstået, at ministeren ikke lige for tiden i hvert fald har planer om at nedlægge Danmarks biblioteksskoles afdeling i Ålborg. At jeg alligevel ikke føler mig helt beroliget, skyldes to ting.

For det første har administrationsdepartementet henstillet til ministeriets overvejelse, hvorvidt Danmarks biblioteksskoles Ålborgafdeling fortsat skal bestå. Jeg er lidt urolig, fordi jeg bl. a. fra sagen om det kgl. biblioteks revision desværre lidt for godt kender ministerens afhængighed af udtalelser fra administrationsdepartementet.

For det andet er jeg urolig af præcis den samme grund som hr. Flygaard. På Danmarks biblioteksskoles Ålborgafdeling optager man 100 elever årligt. Når man nu begynder at skære med 20 elever, hvor lille skal klassekvotienten så være, før man nedlægger skolen? Og hvor meget skal man skære på Københavnsskolen, før man finder ud af, at der ikke er brug for Ålborg? Man kan lige så vel flytte de få resterende elever fra Ålborg til København.

Jeg er klar over, at ministeren ikke i dag kan give mig nogen sikkerhed for – det er også blevet sagt – at Ålborgafdelingen skal bestå for tid og evighed. Men jeg vil godt lige påpege det ulogiske i, at vi i morgen skal diskutere en redegørelse fra arbejdsministeren, der bl. a. indeholder forslag om udvidelse af ungdomsuddannelserne, og at vi i dag diskuterer en nedskæring på et vigtigt uddannelsesområde.

Mølgaard (DR):

Jeg forstår udmærket, at ministeren afviser at besvare spørgsmål å la hvornår ministeren måtte være holdt op med at banke sin gamle mor. Jeg har heller ikke fornemmelsen af, at der er stillet et sådant spørgsmål. Men jeg synes til gengæld, at det er utilfredsstillende at opleve ministeren svare å la »hvis det er fakta, så benægter jeg fakta«. Det er sket før her fra tingets talerstol, at en sådan besvarelse er givet, men det gør det ikke mere tilfredsstillende.

Samtidig med en officiel brevveksling er der kommet en privat tilkendegivelse, der